

56—59 **sipi** är 3 sg. pres. konj. till verbet isl. *siða* »åstadkomma», att något är i god ordning», och då **pur** »Tor» är subjekt därtill, utgör satsen en önskan, att Tor måtte skydda stenen, jfr **pur : uiki : pisi : kuml** DR nr 27 Virring, **pur · uiki · pasi : runar** DR 80 Glavendrup, [u]iki **por** B. 152, L. 385, D II, 41 Skällby, Järfälla sn, Uppl., och med binderunor **pur : uiki : runar** DR 88 Sønder Kirkeby.

Pres. konj. 3 sg. **sipi** förekommer DR 36 Skærn i satsen: **sipi : sa : monr : is : || : pusi : kubl : ub : biruti** »Den Mand skal genoprette (o: sone sin Brøde), som opbryder (o: øver Vold mod) dette Mindesmærke.»

A. Kock, *Ark. f. nord. fil.* 38, s. 16 ff. antager för att vinna ett uttryck, som kunde avskräcka gravskändaren, att **sipi** är pres. konj. av verbet *swidha*, »svida, känna smärta» med utelämnat **u**, särskilt emedan det var trångt om plats på stenens lilla toppyta. Kock har vid denna tydning icke beaktat denna runinskrift Sö. 140, som dock efter mitt meddelande anfördes av M. Olsen i *Ark. f. nord. fil.* 37, s. 226. Här kan icke Kocks översättning antagas som pred. till Tor, utan den tolkning, som skulle förena användningen av **sipi** i de båda inskrifterna, synes blott kunna vara »sätta, resp. hålla i gott stånd». Måhända ansågs runristningens kraft i och för sig mäktigt tvinga gravskändaren.

Då Tor åkallas, jämte det att runstenen saknar kors eller annat tecken till kristendom, har stenen rests av en hedning, medan bygdens samtida runstenar rests av kristna.

Namnet **santar** ristas **satar** Ög. 32 Å, Ög. 147 Furingstad. Huruvida 23—26 **iuar** återger namnet Joar eller Ivar, som båda äro rätt vanliga i fsv., kan ej avgöras. Att stenen står på Jursta ägor talar kanske för Joar.

Översättning: Sandar reste stenen efter Joar (l. Ivar) sin frände. Ingen föder en käckare son. Tor skydde (vården)!

141. Löta, Ludgo sn, Rönö hd.

Pl. 65.

Litteratur: Dybeck, *Runa* fol. I, s. 14, teckn. pl. 4, nr 3; Boije, teckn. ²¹/₇ 1882.

Om runstenens fynd berättar Dybeck, *Runa* fol. I, s. 14: »En större sten i Lötha gårde, fem famnar (8,9 m) från bron (Aspa bro), hvilken stens ena kant länge varit till hinder för plogen, upptogs i fjor (1864) ur jorden och befans ega ristning. Han restes kort derefter.» Stenen står nu vid Ådala mejeri.

Ämnet är gråsten, höjden 1,66 m, bredden vid foten 55 cm, i toppen 28 cm. Vänstra slingans bredd är 10 cm, de andras 8 cm.

Namnet 1—5 **slopi** är delvis otydligt, Dybeck läser **o** som **†** liksom i **bro**. I 24—27 **bipi** är 25 **i** fullt säker; en fåra finns visserligen åt vänster men ser ej huggen ut och sitter för högt upp att vara bistav till **a**.

Inskriften är följande:

slopi auk · rahnfrīp · pau · litu · bipi · bro · kīara · auk · s[ta]in · ra[i]sa · iftir ihulbiarn · sun sin ·
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65

Översättning: Slode och Ragnfrid de läto båda göra bro och resa sten efter Igulbjörn, sin son.

Samma föräldrar hava över denne sin son rest Sö. 2 Axala.